Dr. Walther Groß – Rasa

PŘELOŽENO Z ANGLICKÉHO PŘEKLADU ROZHLASOVÉHO PROJEVU DR. GROßE NA LIBRARY.FRENSCHAN.ORG

DOSTUPNÉ Z: https://library.frenschan.org/read/6990/pdf

Překlady podstupují průběžnou revizí, není tedy zaručena absolutní správnost překladu - i v rovině pravopisné a formátové.

RASA

Německá mládeži!

Od té doby, co se v Německu ujal vedení nacionální socialismus, se na nejrůznějších místech často mluví o rase. Nebylo tomu tak vždy. Ještě před dvěma lety se naši odpůrci tomuto slovu vyhýbali nebo se mu vysmívali. Marxista se smál, pokud ho vůbec zaslechl, a ti ze střední třídy jen kroutili hlavou. Všichni považovali rasové myšlenky za neprokázané a bezcenné, nebo dokonce nebezpečné. Proto nás nepřekvapuje, že v minulých letech lidé vedli válku proti slovu „rasa“.

Dnes je všechno jinak a někteří si v posledních osmnácti měsících dokonce myslí, že se o rase mluví až příliš. Možná i někteří z vás otráveně kroutili hlavou a říkali si: „O rase už jsme toho slyšeli dost. Nechceme, aby nás někdo nutil stát se lékaři, biology nebo jinými učenými existencemi.“ Tam, kde se to stalo, to bylo proto, že lidé mluvili především o vědeckých faktech dědičnosti nebo o rasové vědě či podobných věcech. Když se mluví o rase, jsou tyto věci jistě důležité, ale soustředí se na specializovaná fakta, zatímco se zapomíná na skutečný význam rasového myšlení. Důležité body se nenacházejí ve světě vědy a odborného bádání, ale spíše v oblasti světonázoru a politiky, v oblasti, která nás mladé lidi, kteří jsme součástí duchovní revoluce, hluboce zasahuje. To je také důvod, proč se včerejší svět brání pojmu rasy.

Starý svět netrápila nová věda, ale spíše skutečnost, že z této vědy vyrostl nový světonázor, který zničil základy proletářského a buržoazního myšlení, který musel vést ke skutečné revoluci duše a ducha. Než začneme hovořit o významu světonázoru, musíme si rychle zopakovat několik

faktů o vědeckém rasovém výzkumu a rasové vědě. Nejprve se musíme zamyslet nad tím, co znamená slovo „rasa“. Jak si každý v posledních osmnácti měsících všiml, lidé mají při používání tohoto slova často na mysli různé věci, a proto mluví jeden přes druhého. Slovo „rasa“ má i dnes dva základní významy. V jednom smyslu znamená všechny zděděné fyzické a intelektuální vlastnosti a schopnosti, které člověk má, na rozdíl od schopností, které získá během života. V tomto smyslu znamená „rasa“ něco jako dědičnost nebo genetiku. V nejhlubším a nejdůležitějším smyslu se však toto slovo vztahuje na celé skupiny národa, které od jiných skupin národa odděluje společné genetické dědictví.

Ujasněme si, co myslíme dědictvím. To je důležité, protože fakta, která nás věda učí o dědičnosti, mají velký význam pro naši politiku a náš pohled na svět. V minulosti o tom lidé věděli jen málo, a v důsledku toho si představovali, že jejich hodnota, respektive její nedostatek, je určována vnějšími vlivy na jejich život. Pokud byl někdo silný a vysoký, lidé si mysleli, že musel být dobře živen, pracovat venku v zemědělství nebo sportovat. Pokud byl někdo chytřejší než ostatní nebo měl lepší charakter, byl to výsledek obzvlášť dobré výchovy, ať už ve škole, doma nebo díky přátelům.

To přirozeně vedlo k tomu, že se vnějším vlivům přikládal příliš velký význam. Marxismus věřil, že může lidi učinit zdravějšími, lepšími a pracovitějšími tím, že jim poskytne lepší ekonomické podmínky. Buržoazie věřila, že jednotlivce a národy lze pozvednout stále výše prostřednictvím vzdělání a školní výchovy. Ve skutečnosti tomu tak není. V posledních desetiletích jsme se díky vědě dozvěděli to, co každý myslící a prozíravý člověk věděl odjakživa: Dědičné vlastnosti, které

jednotlivec nebo celý národ má, jsou důležitější než vlivy prostředí. Kdo nemá dědičné vlastnosti, které vedou k síle nebo výšce, nikdy se nestane silným nebo vysokým, ať se stravuje jakkoli kvalitně nebo ať sportuje jakkoli aktivně. Vzdělání a duchovní výchova mohou prospět jen tomu, kdo zdědil jasné chápání a jasnou mysl.

Fyzická a duchovní podstata každého člověka, vás i mě, je dána jeho dědictvím, které jsme obdrželi od svých rodičů, prarodičů a předků. Naše vlastní úsilí nebo vzdělání, které nám poskytují druzí, může pouze rozvinout to, co jsme zdědili, nebo to učinit méně účinným. Takové úsilí nikdy nemůže změnit jednoho člověka v jiného a učinit ho buď lepším, nebo horším, než byl, když se narodil. Věda o tom poskytuje mnoho příkladů a víte, že se o tom dnes hodně píše a mluví. Podrobnosti jsou důležité pouze pro odborníky. Nás mnohem více zajímají důsledky, které to má pro náš pohled na život, jednotlivce a národy. Pro nás je důležitý především úzký vztah mezi dětmi, rodiči a předky.

To, čím jsme, tělem i duší, jsme zdědili po generacích před námi. A až po 60 nebo 80 letech co nebudeme naživu, naše dědictví bude žít dál v našich dětech a dětech našich dětí. Když si to uvědomíme, najednou jasně vidíme tu velkou proudící řeku krve, která k nám proudí po staletí a tisíciletí, a to je v pravdě německý národ. Každá jednotlivá generace je vlnou, která se zvedá a klesá a je vystřídána další. Jako jednotlivci jsme v tomto proudu jako kapka, ale už se nevidíme jako střed světa, čemuž věřila a učila liberální éra. Takové chápání nás činí skromnými, protože vidíme, jak jsme malí ve srovnání s věčným lidem. Ukazuje nám také, že vše, co děláme a čeho dosáhneme, není výsledkem našich vlastních schopností, ale

spíše výsledkem dědictví, které jsme obdrželi. Člověk liberální éry byl hrdý sám na sebe, na svou hodnotu a na to, čeho dosáhl. Choval se, jako by to všechno dokázal sám. My jsme dnes skromnější a to, co děláme, považujeme za nové výsledky dávného dědictví našeho národa. Toto dědictví fungovalo v nesčetných předchozích generacích, a pokud ho nezničíme, bude pokračovat i v budoucnosti prostřednictvím dalších generací.

My sami, vy i já, jsme dnes pouze nositeli a strážci německého pokrevního dědictví a jsme na tento úkol hrdí, ale zároveň před ním pokorní. Je zřejmé, že takový pohled by ve starém světě liberálního a marxistického myšlení nemohl najít místo. Vyplývá z něj celá řada závěrů, které zavrhují staré názory. Pokud nemůžeme lidi zásadně změnit v něco, co jim jejich dědictví neumožňuje, ztrácí přehnaný marxistický sociální systém své opodstatnění, stejně jako buržoazní přehnaný důraz na vzdělání a výchovu. Za cíl už nepovažujeme ekonomické nebo duchovní zdokonalení jednotlivců či národů, ale pouze nacionálněsocialistický princip selekce těch nejschopnějších.

To neznamená, že vidíme věci jednostranně. Je pravda, že lidi nemůžeme změnit a učinit je lepšími, než jim umožňují jejich zděděné vlastnosti, a to ani prostřednictvím intelektuálního zdokonalení, vzdělání, ekonomiky nebo sociální politiky. Bylo by však chybou tyto faktory zcela ignorovat. Každý, kdo se domnívá, že v důsledku rasového myšlení je zbytečné snažit se zlepšit ekonomické podmínky chudých prostřednictvím školení a vzdělávání, se dopouští vážného omylu. Nestačí, aby zděděné vlastnosti zůstaly v člověku skryty. Naopak, musí se projevit. Je proto velký rozdíl, zda je v jednotlivých případech fyzická nebo duševní schopnost podporována, rozvíjena a utvářena,

nebo zda je brzděna, potlačována a zadržována. Nejlepší zděděné vlastnosti jsou k ničemu, pokud necháme člověka hladovět nebo zahynout, protože nikdy nebude schopen dosáhnout něčeho významného. Nejlepší mysl s nejsilnějším intelektuálním nadáním může zůstat nevyužita po celý lidský život, pokud ji špatná výchova brzdí nebo špatně usměrňuje.

Říkám to jen proto, že nepřátelé nacionálního socialismu to v poslední době často říkali: „Vaše doktrína o ohromném významu dědictví nutně vede k ignorování sociálních otázek a problémů, stejně jako potřeby řádně vzdělávat a vychovávat lidi." Obě obvinění jsou jednoduše nepravdivá. My prostě odmítáme marxistické a buržoazní přehánění, protože jsme si uvědomili, že základní povaha člověka je dána tím, co zdědil. Je samozřejmou zásadou nacionálního socialismu, že dobré vlastnosti každého jedince, ať už fyzické nebo intelektuální, je třeba všemi prostředky podporovat a ty nežádoucí potlačovat. K těmto závěrům jsme byli nuceni dospět, jakmile jsme pochopili pojem „rasa“, který v podstatě znamená zděděné vlastnosti. Jak jsem však již řekl, toto použití slova zahrnuje pouze část jeho významu. Kromě toho slovo „rasa“ ve svém pravém významu znamená něco jako nordická rasa nebo mongolská rasa nebo nějaká jiná rasová skupina lidí. Víte, že lidé na tomto světě si nejsou rovni. Navenek se liší; jeden je černý, druhý červený, třetí žlutý nebo bílý, a v rámci těchto velkých skupin věda zjistila, že existuje mnoho dalších konkrétních ras. Rozdíly mezi rasami se však neomezují jen na fyzické a vnější. Rozšiřují se i na charakter, na intelektuální a duchovní vlastnosti.

To je nám jasné, srovnáme-li člověka odtud, z naší německé vlasti, s negrem nebo srovnáme-li Eskymáka s Mongolem;

jejich intelektuální a duchovní rozdíly jsou okamžitě zřejmé. To všechno lidé věděli už dříve. V minulosti si však neuvědomovali, že tyto fyzické a intelektuální rasové rozdíly jsou dědičné a nikdy je nelze změnit vnějšími vlivy. Ve skutečnosti lidé v minulosti učili a věřili, že rozdíly mezi národy a rasami na tomto světě jsou ve skutečnosti pouze náhodné, způsobené klimatem nebo historií či úrovní kultury. Negři byli černí, protože jim horké slunce v Africe zkřivilo vlasy a ztmavilo kůži. Kdyby se narodil někde na pobřeží Severního moře s jeho šedí a nedostatkem slunce, měl by možná světlou pleť a světlé vlasy, stejně jako naši rybáři ve Frísku. Jistě chápete, že tyto dřívější názory měly velmi důležité politické a světonázorové důsledky. Pokud jsou rozdíly mezi národy a rasami světa pouze důsledkem vnějších podmínek, lze je překonat. Postupující civilizace by postupně odstranila sociální, kulturní a geografické rozdíly. Dříve si lidé představovali, že rozdíly mezi Evropany a negry lze odstranit zřízením škol, civilizací Afriky, vzděláváním negrů na evropských univerzitách, čímž by nakonec skončily rozdíly, které se zdají existovat dodnes. Lidé se o to pokoušeli ze všech stran. Došli k logickému závěru, že lidstvo lze dostat na stejnou intelektuální úroveň, což by otevřelo cestu k vytvoření jednotného světového státu, sjednoceného ve vládních, politických a hospodářských záležitostech. Úsilí Internacionály nebylo ničím jiným než výsledkem této základní myšlenky.

Domnívám se, že nám to všem objasňuje, proč všechny síly dřívějších dob vedly urputný boj proti pojmu rasy. Rasová věda nás učí, že všechny podstatné rozdíly mezi národy a rasami na tomto světě jsou dědičné. Nelze je změnit vzdělávacími ani výchovnými systémy. Lidstvo je nemůže změnit. Rasy se liší proto, že mají odlišnou krev, jak říká přísloví, nikoli proto, že

by civilizace na jednom místě byla pokročilejší než na jiném. Musíme to přijmout, stejně jako musíme přijmout jakýkoli přírodní zákon na této zemi. To znamená, že jakýkoli pokus o vytvoření mezinárodní kultury, vlády nebo náboženství je od základu špatný a beznadějný, protože ignoruje velké rasové zákony, které sám Stvořitel stanovil jako určující zákony pro lidstvo. Toto poznání poskytuje konečné a nejhlubší ospravedlnění našeho národního úsilí o vlastní přirozenost a jedinečnost v politice, ekonomice, kultuře a snad i náboženství. Protože se národy rasově liší, musí každý z nich následovat svou vlastní přirozenost a uchovat ji čistou od fyzické nebo intelektuální zkaženosti. To je velký a zásadní závěr, který nacionální socialista vyvozuje z pochopení rasového učení vědy. Naším společným úkolem bude vybudovat na tomto poznání nový věk a věříme a víme, že naše budoucnost pak bude šťastnější, protože bude založena na základech, které jsou pravdivé.